

HILSNINGSTALE VED FRAMFYLKINGENS LANDSMØTE 28.5.1981

Kjære venner,

Noen minner sitter dypere enn andre. Min egen barne- og ungdomstid i Framfylkingen er et slikt minne.

Vi er alle vare for inntrykk i barneårene. Men det er to ting som gjør at jeg legger særlig vekt på tida i Framfylkingen. Det var for det første mitt møte med arbeiderbevegelsen. Og for det andre var det en egen måte å være sammen på.

Det er bare en myte at det går av å drive alminnelig politisk virksomhet overfor

2.

barn - ihvertfall ikke partipolitisk virksomhet. Men du verden hvordan verdier, følelser og holdninger kan formidles. Når du har stått i flaggborg ved Helga Karlsens grav 1. mai. Når du har stått tett sammen i broderring etter et vellykket lagsmøte. Eller når du krøller deg sammen i soveposen etter en slitsom dag i skog og mark. Det er minner som sitter for alltid, som er bånd til en rik og god barne- og ungdomstid.

Det var samværet som skapte fellesskapet. Det er ikke lett å forlære hvordan det skjedde. Det har kanskje med ansvar og forpliktelser overfor andre å gjøre. Du sliter lettere med en tung sekk når du gjør det sammen med andre. Og du er rikere når du har nådd fram og kan dele tilfredsstillelsen med andre.

Jeg vet godt at den organisasjonen som i dag åpner

Landmøte er svært forskjellig fra den framfylking jeg selv var aktivt med i. Tidene forandrer seg. Barne- og ungdomsmiljøet er et annet enn i de første etterkrigsår. Tilbudene er flere. Kravene er andre.

Det er særlig på tre områder organisasjonen har forandret seg sterkt.

Den kanskje mest vesentlige forandringen, er utviklingen mot en familieorganisasjon. Dette er viktig fordi mange krefter i samfunnet river familien i hver sin retning. På TV er det egne programmer for barn, ungdom og voksne. I organisasjonslivet finner vi det samme. I idretten skal de minste på turninga, de melleste på ski eller fotball mens far jogger og mor går på dametrim.

Framfylkingen bygger på at familien skal være mest mulig

sammen - i lek og moro, og i mer forpliktende aktiviteter. Samfunnet trenger samvær, ikke oppsplitting og isolasjon.

Derfor er det Framfylkingen som har rett. Derfor bør andre ta etter. De som skriver bindsterke rapporter og meldinger om familiepolitikk har mye å lære på et familiemøte, en tur eller en leir for hele familien.

Et annet stort framskritt er utbyggingen av organisasjonsdemokratiet. Fra min tid husker jeg en temmelig sterk rangordning, med ulike symboler på den blå framskjorta. Laglederen hadde hvit snor, gruppelederne grønn snor, mens medlemmene hadde rød snor rundt halsen og i bue til brystlomma-

Ingen tenkte den gang på at en barneorganisasjon kunne bygges opp demokratisk. Men Framfylkingen prøvde. Dere har funnet en form, og mitt inntrykk er at dere har lyktes. Vi kan vanskelig overvurdere betydningen av dette. Helt fra

ungene er ganske små, kommer de med i en organisasjon der de de demokratiske idealene gjelder - og gjelder for alle.

Alle har ansvar og forpliktelser.

Den tredje utviklingslinjen i Framfylkingen går mot et stadig sterkere samfunnsengasjement. Vi har et bredt miljø som diskuterer barne- ungdoms- og familiespørsmål. Framfylkingen er en del av dette miljøet. Framfylkingen ser oppgavene og problemene fra barnas side - og dette er viktig. Organisasjonene spiller en stadig større rolle i samfunnet. De største interesseorganisasjonene er sterke pressgrupper for sine medlemmer. De som er uten sterke organisasjoner står svakt. Barnas interesser blir lett tapere. Her har Framfylkingen en virkelig rolle å spille. Jeg skulle ønske dere lyktes særlig godt akkurat i dette arbeidet.

Det sterke samfunnsengasjementet kommer klart fram gjennom de sakene dere tar opp på dette landsmøtet. Jeg har med interesse merket meg at saker som naturvern, narkotika og forbrukerspørsmål står sentralt i utkastet til handlingsprogram. Forholdet til arbeidslivet og kulturspørsmål viser bredden i arbeidet.

Det er en ting jeg er særlig glad for: Handlingsprogrammet stiller først og fremst krav til organisasjonen selv.

Vi har nok organisasjoner som er svært opptatt av hva andre skal gjøre ; særlig av hva myndighetene skal gjøre. Da er det befriende å se et program som i hovedsak spør: Hva kan vi gjøre selv for å virkeliggjøre våre mål og idealer?

Og jeg er sikker på at det er et vesentlig bidrag å drive holdningsskapend arbeid i små grupper. Det gjelder enten vi taler om hvordan du skaper respekt for

naturen, hvordan du sprer opplysning og skaper holdninger mot alkohol og narkotika eller styrker selvtilliten og motstandskraften mot kjoepress og sloeseri.

Internasjonalt samarbeid og solidaritet står også sentralt på dette møtet. Her følger Framfylkingen noen av sine beste tradisjoner. Noe av det gjeveste var å møte Fram-kamerater fra andre land. To store leire står sterkt i min generasjons Fram-minner: Leiren på Gjøvik i 1948 - og i Finland i 1953.

Framfylkingen går inn i det internasjonale arbeidet gjennom sin egen internasjonale, ved å gjennomføre aksjoner og solidaritetstiltak overfor u-land og ikke minst ved å skape forståelse for fremmedarbeidernes situasjon og kultur. Handlingsprogrammet viser en moden og gjennom-^{tenkt/}holdning til internasjonale og mellomfolkelige oppgaver.

Framfylkingens engasjement gjenspeiles i mye av det arbeidet Regjeringen gjør. Vi står midt i et viktig arbeid med familie- og ungdomspolitik. Vi har lagt fram en handlingsplan for likestilling. Vi legger fram en melding om familiepolitikk før sommeren. Her legger vi stor vekt på å styrke familiens muligheter til å mestre omsorgsarbeidet og andre funksjoner der familien står sentralt. I et lengre tidsperspektiv blir arbeidstida - både lengden og valgfriheten - viktige deler

9.
av familiepolitikken. Vi arbeider med en viktig ungdomsmelding der vi tar opp både arbeid, utdanning og fritid.

Et godt oppvekstmiljø er den viktigste arven vi kan gi til dem som kommer etter oss. Men vi er ikke de eneste som planlegger for ungdommen i dette landet. Narkotikakapitalen har kastet sine øyne på Norge. De har også planer for norsk ungdom. De vil spre sin gift. Det er de mest drepende planer som noen gang er tenkt ut.

Vi må bruke mange midler for å verge oss mot dette - kontroll, politi og straff. Men den viktigste oppgaven er å skape en ungdomskultur som er sterk og sunn nok til selv å avvise narkotikahaiene. Da må all ungdom ha arbeid eller en utdanning de finner seg til rette med. Framfor alt må vi skape miljøer hvor de føler seg velkomne, hvor de føler varme, hvor de kjenner at de har ansvar og betyr noe for andre. Myndighetene

kan gjøre noe - ved å legge til rette. Men de praktiske løsningene må finnes og prøves ut i de enkelte lokale miljøer. Her ligger den store arbeidsmarken for organisasjonene i åra som kommer.

Derfor er det et så gledelig trekk i de siste årene at vi har en barneorganisasjon som vokser og viser ny livskraft, gir ny mening til barn, familier og ledere.

Vi trenger dere. Vi trenger det varme engasjement.

Vi vil at våre barn og vår ungdom skal oppleve de viktigste verdiene - og vokse med dem - og for dem.

Det er som det står i forordet til beretningen: Voksne og barn som gjør noe sammen i arbeiderbevegelsen, er en sikker investering for framtida.

Jeg ønsker Framfylkingen hell og framgang i sitt skapende arbeid for å skape en bedre framtid for dem som vokser opp og dermed for oss alle.